

Prilog III. Pravilnika o preddiplomskim i diplomskim studijima

UPUTE ZA PISANJE I TEHNIČKO OBLIKOVANJE STUDENTSKIH PISANIH
SEMINARSKIH, SEMESTRALNIH I DRUGIH RADOVA

Seminarski i semestralni rad piše se na hrvatskom ili nekom drugom jezikom kojim se struka služi i sadrži naslov, sažetak do 900 riječi te ključne riječi na hrvatskom jeziku.

Tekst rada treba biti gramatički i pravopisno ispravan i bez tiskarskih pogrešaka.

Rad treba biti isписан на папиру формата А4 (210x297), а опсег текста зависи о броју ECTS бодова који се везују уз рад (1 ECTS бод = 7 страница текста = најмање 14 000 словних места, што укључује странице од увода до закључка).

Tekst treba biti логично раздјелjen у одјелјке.

Tекст се тиска једнострano и странице требају бити numerirane. Numeracija се пиše у донjem десном куту.

Postavke stranice:

Font (tip pisma): Times New Roman

Veličina pisma: 12 tipografskih točaka

Prored: 1,5 redak

Ljeva i desna margina: 2,5 cm

Gornja i donja margina: 2,5 cm

Naslovniца има другачије магине!

Ilustracije (tablice i slike):

Sve tablice i slike (grafikoni, fotografije, crteži, sheme, dijagrami, histogrami, karte..) требају имати одговарајући naslov i biti numerirane.

Brojevi i naslovi tablica nalaze se uвijek iznad tablica.

Brojevi i naslovi slika nalaze se uвijek ispod slika.

Ako ilustracija nije izvoran doprinos autora obavezno je navođenje izvora (ako je ilustracija već objavljena), odnosno autora (ako ilustracija još nije objavljena) od kojeg je preuzeta. Izvor se navodi neposredno ispod ilustracije.

Ako je ilustracija reprodukcija umjetničkog djela, navodi se autor (ako je poznat), naslov te ostali nužni podaci relevantni za pojedine umjetničke vrste.

Opće pravilo je da se u svim pisanim radovima uvijek jasno mora odvojiti tuđi tekst, tuđe spoznaje i tuđi podaci od autorova teksta, njegovih zaključaka, spoznaja, ideja, podataka i sl. Od drugih autora se mogu preuzeti manji dijelovi teksta, ali se to uvijek mora označiti na jasan i uobičajen način.

Rad mora sadržavati:

Naslovnicu na jeziku kojim je rad pisan

Sažetak na jeziku na kojem je rad napisan

Ključne riječi

Sadržaj (za semestralne rade)

Tekst rada (počevši s uvodom)

Zaključak

Popis literature

Prilozi (neobavezno)

Sažetak na jeziku na kojem je rad napisan

Sažetak mora biti napisan na najviše pola kartice teksta (900 slovnih mesta), sadržavati ključne riječi i omogućiti čitatelju razumijevanje cilja rada, metoda istraživanja, rezultata s bitnim obrazloženjima te autorovih zaključaka.

Popis literature

Navode se samo radovi koji su u radu korišteni. Jednako tako, u popisu ne smiju biti radovi koji nisu citirani, niti oni na koje se u radu ne upućuje.

Naslovna stranica mora sadržavati slijedeće elemente:

Donja margina 3.0 cm

Desna margina 3.0 cm

SVEUČILIŠTE U ZAGREBU

FAKULTET FILOZOFIJE I RELIGIJSKIH ZNANOSTI

(Times New Roman 17)

Ime i prezime studenta

(Times New Roman 16)

NASLOV RADA

(Times New Roman 25, Bold)

SEMINARSKI/SEMESTRALNI RAD

(Times New Roman 16)

Mentor(i)

(Times New Roman 16)

Zagreb, godina.

(Times New Roman 16)

Naslov

Naslovu se može dodati podnaslov u novom redu.

Sažetak

Uvodni sažetak kratka je najava teme i metodologije rada opsega do 900 znakova s razmacima.

Ključne riječi

Ključne riječi su jednorječne ili dvorječne odrednice. Autor može navesti od tri do osam jednorječnih i dvorječnih odrednica koje upućuju na sadržaj rada.

Tekst rada

Tekst rada treba biti uređen u obrojčana poglavlja i potpoglavlja do najviše tri razine: 1.; 1.1.; 1.1.1. Poglavlja i potpoglavlja trebaju imati svoje naslove.

Bilješke

Bilješke su napomene u vezi s tekstrom koje dodatno pojašnjavaju iznesene tvrdnje pomoći podataka koji nisu usko povezani s temom, ali pridonose razumijevanju širih okolnosti. Iznimno se u bilješku može uvrstiti kratak bibliografski podatak o internetskom izvoru kad ga nije moguće oblikovati kao unutartekstnu citatnicu. Bilješke smiju biti samo numeričke te automatski uvrštene u podnožje stranice opcijom Insert Footnote.

Literatura

Literatura je bibliografski popis radova na koje se autor referirao u radu. Popis bibliografskih jedinica daje se abecednim redom prezimena (prvog) autora, zatim kronološkim redom za svakog pojedinog autora, te abecednim redom naslova unutar pojedine godine. Ako postoji za to potreba, literatura se može (i ne mora) podijeliti na manje sastavnice, primjerice: primarna literatura (izvori, vrela), sekundarna literatura, internetski izvori, arhivsko gradivo i sl. Za djelo nepoznatog autora umjesto imena može se staviti kratica Anon. U popisu literature ne navode se djela na koja se ne referira u tekstu članka. Detaljniji opis literature donosi se u Pravilima navođenja unutartekstnih citatnica i bibliografskih jedinica.

Pravila navođenja unutartekstnih citatnica i bibliografskih jedinica

Citiranje, parafraziranje te referiranja druge vrste pridonose vjerodostojnosti rada ako se koriste na način da se poštuju moralna prava intelektualnog vlasništva autora čija se znanstvena i druga postignuća spominju te ako se koriste u mjeri potrebnoj za jasnoću rada. Autor se u tekstu smije referirati samo na konkretno izdanje nekog djela, a ne na djelo općenito. Ako se citira tekst iz publikacije na stranom jeziku na način da se prenosi na hrvatskom jeziku, potrebno je naznačiti tko je preveo tekst, u bilješci ispod teksta ili u popisu literature uz bibliografsku jedinicu.

Studenti za citiranje i referiranje u seminarским i semestralnim radovima koriste naputke prema časopisu Obnovljeni život. Obnovljeni život za citiranje i referiranje koristi sustav unutartekstnih citatnica (In-Text Citations) i izdvojenog popisa literature (Reference List), tzv. Harvardski način referiranja po uzoru na standard APA (American Psychological Association).

Tekst koji se citira treba biti precizno prepisan iz izvora te odvojen od ostalog teksta citatnim navodnicima » «. Referirati se može i parafraziranjem ili prepričavanjem bez navodnika.

Neposredno nakon uvrštenog citata i drugih načina referiranja, unutar samog teksta umeće se u zagradama unutartekstna citatnica.

Unutartekstna citatnica skraćeni je podatak o bibliografskoj jedinici u popisu literature, a sadržava: prezime (prvog) autora, godinu izdanja te stranicu ili sub voce u citiranom izvoru, primjerice: (Macan, 1997, 15-16); (Jalšenjak i Šestak, 2015, 153); (Cifrak i dr., 2008, 32); (Jambrešić, 1742, s. v. pietas). Kada članak/rad potpisuju dva autora, navode se oba, a kod tri i više autora navodi se samo prvi autor s naznakom „i dr.” (ostali autori navedeni su u popisu literature). Umjesto prezimena autora nekad je potrebno navesti kraticu naslova ili signaturu arhivskoga gradiva, primjerice: (GS 30); (HR-HDA-650). Svakoj unutartekstnoj citatnici prethodi citat ili komentar autora članka na konkretno mjesto u referiranom djelu, a po istom se načelu može umetnuti i u tekst bilješke.

Bibliografska jedinica potpuni je bibliografski opis autorskog rada u publikaciji ili u drugom obliku (primjerice rukopis ili tekst na Internetu) u popisu literature na kraju članka. Bibliografsku jedinicu čine podaci o cijelovitom autorskom djelu jednoga ili više autora, pri čemu su svi navedeni autori ujedno i suautori u nerazlučivim dijelovima. Osnovni podaci bibliografske jedinice su ime (imena) autora, godina izdanja i naslov rada. Ostali podaci odnose se na mjesto gdje je rad objavljen ili gdje se nalazi: naslov publikacije, urednici, mjesto izdanja, izdavač, broj sveska, stranice, internetska lokacija i sl.

Autori se u bibliografskoj jedinici navode prezimenom i punim imenom svih autora. Za djelo s više od dva autora, u unutartekstnoj citatnici, navodi se samo prezime prvog autora s naznakom “i dr.” Za djelo kojemu nije moguće navesti autora, u popisu literature može se osmislit posebna kratica (primjerice AR za Akademijin rječnik) radi oblikovanje unutartekstne citatnice. Ako se navodi više radova istog autora objavljenih u istoj godini, iza godine se dodaju mala slova abecede: 1998a, 1998b, 1998c.

Više mjesta izdanja i više izdavača grupiraju se po vrsti podatka i odvajaju se međusobno crtom s razmacima. Za internetske izvore potrebno je u popisu literature navesti DOI ili URL s datumom pristupa u zagradama. Arhivsko gradivo potrebno je izdvojiti unutar popisa literature te ga navesti prema signaturi i naslovu koji je dodijelio arhiv u kojem se gradivo nalazi. Potrebno je dati točan jednoznačan bibliografski podatak pomoću kojeg čitatelj može doći do publikacije, ali ujedno ne opterećivati popis nepotrebnim drugim podatcima.

Studenti su dužni prilagoditi bibliografske natuknice u popisu literature po uzoru na sljedeće primjere:

1. Autorska knjiga, doktorski ili magistarski rad

Cifrak, Mario; Kresina, Ante; Herman, Zvonimir Izidor (2008). Poslanje egzegeze u Katoličkoj Crkvi: Od Drugoga vatikanskog sabora do danas. Zagreb: Kršćanska sadašnjost.

Kašić, Bartol (1640). Ritual rimski istomacca slovinski po Bartolomeu Kassichu Popu Bogoslovču od Druxbae Yesusovae Penitenčiru Apostolskomu. Rim: Iz Vtiestenięae Sveti Skuppa od Razplodyenya S. Vierrae.

Macan, Ivan (1997). Filozofija spoznaje. Zagreb: Filozofsko-teološki institut Družbe Isusove u Zagrebu.

Paša, Željko (2013). Book of the Pearls of Utility: On the Principles of the Religion and Dogmas (Doktorski rad). Sezione Patristico-teologica, Facoltà di Scienze Ecclesiastiche Orientali, Pontificio Istituto Orientale, Rim.

2. Rad u časopisu

Franzoni, Andrea (2013). From the sea to deep space: The Leviathan in Herman Melville, Stefano D'Arrigo and Howard P. Lovecraft. *Disputatio philosophica*, 15, 81-90

Jalšenjak, Borna; Šestak, Ivan (2015). Dobrobiti poznavanja filozofije za organizacijske znanosti: Primjer Aristotelove filozofije i teorije samoodređenja. *Obnovljeni život*, 70(2), 151-162.

Steiner, Marijan (1997). Kantova estetika. *Obnovljeni život*, 52(6), 533-545.

3. Poglavlje u zborniku, poglavljje u autorskoj knjizi drugog autora i autorizirana natuknica u enciklopediji

Balić, Karlo (1941). Augustin, Aurelije. U: Mate Ujević (ur.), Hrvatska enciklopedija: Svezak I: A–automobil (str. 742-745). Zagreb: Naklada Konzorcija Hrvatske enciklopedije.

Koprek, Ivan (1999). Istina će nas oslobođati: Kršćanska filozofija o zdravlju društva. U: Anto Mišić (ur.), Crkva i zdravo društvo: Zbornik radova međunarodnoga znanstvenog simpozija održanog u Zagrebu 20. i 21. studenog 1998 (str. 45-57). Zagreb: Filozofsko-teološki institut Družbe Isusove u Zagrebu.

Miščin, Danijel (2015). Stjepan Zimmermann – odličnik hrvatske filozofije XX. stoljeća. U: Stjepan Zimmermann, Znanje i vjera: Studije i rasprave (str. 7-30). Zagreb: Glas Koncila.

4. Neautorizirana natuknica u rječniku, leksikonu ili enciklopediji

Jambrešić, Andrija (1742). Lexicon latinum interpretatione Illyrica, Germanica, et Hungarica locuples. Zagreb: Typis Academicis Societatis JESU, per Adalbertum Wilh. Wesseli. → (Jambrešić, 1742, s. v. pietas)

Marević, Jozo (2000). Latinsko-hrvatski enciklopedijski rječnik (I. A–L, II. M–Z). Velika Gorica – Zagreb: Marka – Matica hrvatska. → (Marević, 2000, s. v. sermo)

5. Dokumenti crkvenog učiteljstva

Dokumenti crkvenog učiteljstva u popisu literature navode se abecednim redom svoje kratice, nakon čega slijedi puni naslov dokumenta te izvor kojim se autor služio. Autori se mogu referirati na neprevedene ili na prevedene objave dokumenta, a mjesto objave u popisu literature navode kao prethodno opisane knjige, časopise i dr. U unutartekstnoj citatnici navodi se kratica i eventualni drugi podatci, primjerice: (GS 30).

5.1. Papinski dokumenti i djela

MIDI. Mitis Iudex Dominus Iesus. U: Franciscus, Mitis Iudex Dominus Iesus. Acta Apostolicae Sedis, 107 (2015) 9, 958-970.

SP. Summorum pontificum. U: Benedikt XVI., Summorum pontificum i pismo pape Benedikta XVI. prigodom njegova objavlјivanja. Zagreb: Kršćanska sadašnjost, 2009.

5.2. Dokumenti kongregacija i drugih ustanova Svetе Stolice

RF. Relatio finalis. U: XIV. opća redovita skupština Biskupske sinode, Relatio finalis: Zaključno izvješće biskupske sinode Svetom Ocu Franji: Poziv i poslanje obitelji u Crkvi i suvremenom svijetu. Zagreb: Kršćanska sadašnjost, 2016.

RS. Redemptionis Sacramentum. U: Kongregacija za bogoštovlje i disciplinu sakramenata, Redemptionis sacramentum: Sakrament otkupljenja. Zagreb: Kršćanska sadašnjost, 2016.

6. Internetski izvori

Bibliografska natuknica za internetske izvore formira se po istom načelu kako je opisano za sve publikacije, ali joj je potrebno dodati URL ili DOI te datum zadnjeg pristupanja stranici. Često se ne može utvrditi autor ili godina pa se ti podaci izostavljaju, a u popis literature upisuju se samo podaci dostupni u samom izvoru.

Ako se u unutartekstnoj citatnici ne može jednostavno i kratko povezati citat s podatkom u popisu literature, onda je potrebno u bilježci ispod teksta navesti bibliografski podatak na što kraći način, a cijeloviti bibliografski podatak navesti u popisu literature.

Anon. Stepinac, Alojzije, bl. U: Hrvatska enciklopedija. Leksikografski zavod Miroslav Krleža. URL: <http://www.enciklopedija.hr/natuknica.aspx?id=58021> (02.11.2016.)

Granderoute, Robert. Pierre Joseph André Roubaud (1730?-1792). U: Dictionnaire des journalistes (1600-1789). Institut des sciences de l'homme. URL: <http://dictionnaire-journalistes.gazettes18e.fr/journaliste/709-pierre-joseph-andreroubaud> (23.06.2016.)

GS. Gaudium et spes. U: Paulus VI., Paulus episcopus servus servorum Dei una cum sacrosancti concilii patribus ad perpetuam rei memoriam constitutio pastoralis de ecclesia in mundo huius temporis (1) Gaudium et spes. URL: http://www.vatican.va/archive/hist_councils/ii_vatican_council/documents/vatii_const_19651_207_gaudium-et-spes_lt.html (13.01.2017.)

Cornell, Drucilla (2015). The role of the Kantian imagination in realization-focused comparison. Philosophy & Social Criticism, 41(1), 21-28. DOI:10.1177/0191453714553496

7. Arhivsko gradivo

HR-HDA-650 Pavlinski samostan Lepoglava, fasc. 10, br. 82. [Hrvatski državni arhiv] HR-MP-127 Catalogus Authorum Seu Scriptorum Ex Religiosis ordinis S. Pauli primi Eremitae, Qui aliqua Doctrina aut pietatis monumenta Scriptis ediderunt. Collectus per P. T. Nic. Ben. eiusdem Ords. [Metropolitana]

Ostale upute

Ovisno o potrebama u tekstu se mogu koristiti dvije vrste navodnika: »citatni navodnici« i „značenjski navodnici“.

Citatni navodnici koriste se kod doslovног prenošenja teksta (uključujući i slovne pogreške) iz citiranog izvora kao sastavni dio referiranja.

Značenjski navodnici ističu da je riječ korištena u prenesenom ili dvojbenom značenju.